

Landgericht Wiesbaden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 5 ust. 3 lit. b) akapit 2 zd. 2 w związku z art. 5 ust. 3 lit. d) oraz z załącznikiem III sekcja 4 dyrektywy Rady 75/106/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do objętościowego uzupełniania niektórych płynów w opakowaniach jednostkowych (Dz.U. 1975, L 106, str. 31, ostatnio zmienionej na mocy aktu przystąpienia z dnia 23 września 2003 r., Dz.U. L 236, str. 33, zwanej dalej „dyrektywą 75/106/EWG”) należy interpretować w ten sposób, że produkty, których opakowanie ma objętość 0,071 litra, zgodnie z prawem wytworzone lub wprowadzone do obrotu w Irlandii i w Zjednoczonym Królestwie, mogą również zostać wprowadzone do obrotu w pozostałych Państwach Członkowskich WE?
2. Jeżeli na pytanie 1 zostanie udzielona odpowiedź negatywna, czy art. 5 ust. 3 lit. b) akapit 2 zd. 2 w związku z art. 5 ust. 3 lit. d) oraz z załącznikiem III sekcja 4 dyrektywy 75/106/EWG jest zgodny z zasadą swobodnego przepływu towarów wynikającą z art. 28 i 30 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberster Gerichtshof z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski i Jovica Vidovic przeciwko PPS Princess Personal Service GmbH

(Sprawa C-458/05)

(2006/C 60/43)

(język postępowania: niemiecki)

W dniu 29 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberster Gerichtshof z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie Mohamen Jouini i in. przeciwko PPS Princess Personal Service GmbH.

Oberster Gerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy jeżeli w ramach stałej współpracy dwóch przedsiębiorstw tymczasowej mimo braku odrębnej struktury organiza-

cyjnej pierwszego z nich, pracownik biurowy, dyrektor oddziału i doradca klientów zostają przeniesieni z pierwszego przedsiębiorstwa pracy tymczasowej do drugiego takiego przedsiębiorstwa i wykonują w nim porównywalną pracę oraz w ramach współpracy pomiędzy tymi przedsiębiorstwami wraz z nimi przeniesiona zostaje w całości lub w części około jedna trzecia pracowników tymczasowych i odpowiadający im klienci (dla których pracowało, zależnie od konkretnego zlecenia, od 3 do 50 pracowników tymczasowych) stanowi to przeniesienie zakładu lub jego części w rozumieniu art. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (1)?

(1) Dz.U. L 82, str. 16

Skarga wniesiona dnia 23 grudnia 2005 r. przez Rzeczpospolitą Polską przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-460/05)

(2006/C 60/44)

(język postępowania: polski)

W dniu 23 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Rzeczypospolitej Polskiej, reprezentowanej przez Jarosława Pietrasa, przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) Stwierdzenie nieważności art. 33 ust. 2 oraz art. 43 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (1).
- 2) Rozpoznanie sprawy w języku polskim.
- 3) Obciążenie Rady Unii Europejskiej oraz Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej podnosi zarzut naruszenia istotnego wymogu proceduralnego poprzez niedostateczne uzasadnienie przyjętego brzmienia art. 33 ust. 2 oraz art. 43 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE.